

**Χαιρετισμός του Γενικού Διευθυντή του ΣΕΒ κ. Άκη Σκέρτσου
στην ανοικτή εκδήλωση της Γενικής Συνέλευσης
του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών
Πελοποννήσου & Δυτικής Ελλάδος.
Πάτρα, Κυριακή 8 Ιουνίου 2015**

«Αγαπητοί φίλοι,

Σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση.

Είμαι εδώ για να σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς τόσο του ΔΣ όσο ειδικότερα και του Προέδρου του ΣΕΒ, του Θεόδωρου Φέσσα, στη νέα Διοίκηση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Πελοποννήσου και Δυτικής Ελλάδος και να ευχηθώ στο νέο Προεδρείο καλή δύναμη.

Οι δεσμοί των δύο Συνδέσμων μας είναι στενοί και πιστεύω πως πρέπει να γίνουν ακόμη πιο στενοί και παραγωγικοί με κοινές δράσεις όπως αυτές που έχουμε ήδη αρχίσει να αναπτύσσουμε τους τελευταίους μήνες τόσο για μια νέα εθνική βιομηχανική πολιτική όσο και για μια πιο ουσιαστική διασύνδεση της έρευνας με τη βιομηχανική παραγωγή.

Η συνεργασία που έχω με τον ομόλογό μου, τον Νίκο Κοτσώνη, σε αυτά τα θέματα είναι τακτική και εξαιρετικά παραγωγική.

- Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα ξανά σε κρίσιμη καμπή και η οικονομία μας σε οριακό σημείο. Κανείς δε σχεδιάζει. Κανείς δεν προγραμματίζει. Όλοι μουδιασμένοι και βουβοί παρακολουθούμε και αναμένουμε.
- Είναι αυτή η ενδεδωγμένη στάση; Σίγουρα όχι.
- Έχουμε άραγε αντιληφθεί τι διακυβεύεται ξανά για πολλοστή φορά τα τελευταία χρόνια; Μας έχει προβληματίσει το γεγονός ότι εδώ και 5 χρόνια, ναι, η Ελλάδα έχει καταφέρει τελικά να γίνει πράγματι ο ομφαλός της γης, αλλά για όλους τους λάθος λόγους;
- Γιατί άλλες χώρες, άλλες οικονομίες της ευρωζώνης, με παρεμφερή προβλήματα και εξίσου δύσκολα οικονομικά προγράμματα, τα

καταφέρνουν κι έχουν βγει ξανά στην ανάπτυξη, ενώ εμείς έχουμε εγκλωβιστεί σε ένα φαύλο κύκλο αυτοτροφοδοτούμενης ύφεσης;

- Αυτό που διακυβεύεται είναι το αν θα γίνουμε τελικά μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα και οικονομία ή μια περιθωριακή και προβληματική νησίδα στην άκρη της βαλκανικής χερσονήσου, αποκομμένη από τον ζωτικό της χώρο που φυσικά είναι η Ευρώπη.
- Σε αυτό το δίλημμα, η θέση του ΣΕΒ και όλων των βιομηχανικών συνδέσμων, όπως επιβεβαιώθηκε στη συνάντηση που κάναμε στο Βόλο πριν λίγους μήνες, είναι πεντακάθαρη: **η Ελληνική οικονομία πρέπει να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της εντός του ΕΥΡΩ.** Δεν μπορούμε και δεν θα τα καταφέρουμε να γίνουμε μια πραγματικά ανταγωνιστική, εξωστρεφής και καινοτομική οικονομία αν αυτοεξαιρεθούμε από τον ενιαίο ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο.
- Κι αυτό διότι τα προβλήματα της οικονομίας μας είναι βαθιά και διαρθρωτικά. Προϋπήρχαν του μνημονίου και δυστυχώς συνεχίζουν να υπάρχουν και σήμερα. Μόνο η οργανική και ακόμη πιο βαθιά σύνδεσή μας με το ευρωπαϊκό κεκτημένο θα μας βοηθήσει να τα θεραπεύσουμε.
- Μιλώντας λοιπόν για τη χώρα μας, ας είμαστε ειλικρινείς. Το ελληνικό πρόβλημα είναι διαχρονικό. **Το μνημόνιο ΔΕΝ έφερε την κρίση. Δυστυχώς όμως δεν έφερε και τη λύση.**
- Η οικονομία μας ήταν σε κρίση πολύ πριν το 2009.
- Δανειζόμασταν, για να καταναλώνουμε.
- Χάσαμε το στοίχημα της ανταγωνιστικότητας και σταματήσαμε να παράγουμε.
- Αντί οι εθνικοί και ευρωπαϊκοί πόροι να διοχετευτούν στην παραγωγή, συντηρούσαν μη ανταγωνιστικούς κλάδους και προστάτευαν συντεχνίες.
- Εξαντλήσαμε το περίφημο ελληνικό δαιμόνιο στο πως θα αρμέξουμε και τον ελάχιστο διαθέσιμο πόρο και όχι στο πως θα βελτιώσουμε και θα αυξήσουμε τον εθνικό πλούτο.
- Κι επιπλέον, συστηματικά ολιγωρούμε. Παίζουμε καθυστερήσεις για να αποφύγουμε επώδυνες μεν αλλαγές που θα αποφέρουν ωστόσο μακροχρόνια θετικά αποτελέσματα στην οικονομία και στους πολίτες.
- Δεν είναι δυνατόν, ακόμη και σήμερα, μετά από 5 χρόνια σκληρής λιτότητας, πρωτοφανούς ύφεσης, ανεργίας και αναρίθμητων νομοθετημάτων:
 - ✓ το 1/3 των Ελλήνων να συντηρεί με την εργασία του τα υπόλοιπα 2/3.
 - ✓ η οικονομία μας να εξακολουθεί να στηρίζεται κατά 92% στην κατανάλωση έναντι 78% του ευρωπαϊκού μέσου όρου.
 - ✓ μια δικαστική υπόθεση να τελεσιδικεί μετά από δεκαετίες

- ✓ η φοροδιαφυγή και η εισφοροδιαφυγή να στερούν δισεκατομμύρια από τα κρατικά έσοδα.
- Κάτι δεν κάνουμε καλά. Και αυτό το κάτι σίγουρα δεν είναι μυστικό. Το γνωρίζουμε και το ζούμε στο πετσί μας όλοι καθημερινά:
 - ✓ Αδυνατούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας
 - ✓ Να αποδεχθούμε ότι θα σταματήσουμε επιτέλους να κυνηγάμε την ευκαιριακή «αρπαχτή» ο καθένας για την πάρτη του.
 - ✓ Να δουλέψουμε ομαδικά σε βάθος χρόνου θέτοντας φιλόδοξους, στρατηγικούς μα πάνω απ' όλα συλλογικούς στόχους που θα προάγουν τα συμφέροντα όλων: **Και των επιχειρήσεων και του κράτους. Και των εργοδοτών και των εργαζομένων.**
- Το παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος που παίζουμε εδώ και χρόνια μπορεί να ωφελεί κάποιους μεμονωμένα, βλάπτει όμως τη χώρα και τα μακροχρόνια συμφέροντά της.
- Και εδώ είναι ο ρόλος του ιδιωτικού τομέα να βγει μπροστά και να δώσει το μήνυμα ότι η Ελλάδα θα βγει από την κρίση μόνο αν πιστέψει πραγματικά στην αξία της παραγωγής, της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, της αριστείας, του ανταγωνισμού. Με σχέδια, ιδέες, προτάσεις, επενδύσεις.
- Μόνο ο ιδιωτικός τομέας έχει το σφρίγγος και τη δυναμική να κάνει κάτι τέτοιο στο σημερινό περιβάλλον. Και γι' αυτό είναι κρίσιμο να απενεχοποιήσουμε επιτέλους εμείς οι ίδιοι την έννοια της επιχειρηματικότητας στη χώρα. Η σοβαρή και οργανωμένη επιχείρηση που σχεδιάζει, επενδύει, εκπαιδεύει, εξάγει, καινοτομεί είναι η λύση στο πρόβλημά μας. Έχουμε πολλές τέτοιες επιχειρήσεις και πρέπει να τις κάνουμε ακόμη περισσότερες.
- Κλείνοντας θέλω να τονίσω το εξής ως προς την κρισιμότητα των στιγμών. Το τέλος των ψευδαισθήσεων ανοίγει δυο δρόμους μπροστά μας: ο πρώτος είναι ο δρόμος της εθνικής συνεννόησης όλων των φιλοευρωπαϊκών δυνάμεων χωρίς άλλες χίμαιρες και εκπτώσεις στην αδιαπραγμάτευτη θέση της χώρας στην ΕΕ. Ο δεύτερος είναι ο δρόμος της συλλογικής διολίσθησης σε ένα κρεσέντο απομονωτισμού που θα μας καταδικάσει για πολλά χρόνια σε απρόβλεπτες περιπέτειες. Η ευθύνη των ηγεσιών, των σοβαρών και οργανωμένων επιχειρήσεων αλλά και των ενεργών πολιτών είναι τεράστια για να αποτρέψουμε το δεύτερο και να πετύχει το πρώτο.
- Σας ευχαριστώ πολύ. Και πάλι εύχομαι καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο νέο ΔΣ του Συνδέσμου.»